

JAN

HEEMSKERK HEEFT AMBITIES OP MEERDERE VLAKKEN. BIJVOORBEELD MEER KLIKJES ETEN OF SAMEN DOUCHEN. OOK ZOU HIJ GRAAG EENS HIP ZIJN. ROBERT HEIJM ZOCHT UIT HOE LEUK DAT IS:

HIP

In de naam van de wetenschap viel uw reporter daarom zaterdagavond aan te treffen in een etablissement in de Witte de Witstraat. Immers, geslogand met wereld-van, dus als het een wereld op zich is, dan moet het haast wel hip zijn. De blasépredictor gaf een rood streepje te zien: voor dit onderzoeksonderwerp zou dit de plaats te zijn moeten wezen.

Een beschrijving van deze Bar P op nummer 69 moet als volgt klinken. Het heeft de afmetingen van een klein behuist café. Aan de ene zijde is een meneer met draaitafels, aan het ander uiteinde is de dansvloer. Daarachter een zitzak-hoekje. Het bankje naast de dansvloer is met denim overtrokken. Een zuil als lichtbak dient, scheidt die dansvloer van de knuffelhoek (verderop meer over het ballenbad). De bar is

gemaakt van roestvrij staal; alsof de keuken met succes een staatsgreep deed, slaagde en het veroverde terrein innam.

Voor én achter de bar mannen. Het gegeven barvrouw is klaarblijkelijk niet meer hip.

(Laat deze zin op u inwerken; overweeg de implicaties. De wereld zoals wij hem kennen.. ruïnes van mijn wereldbeeld, etcetera.)

De mannelijke student draagt nog steeds een streepjesshirt, blijkt. Rondom de bar is het druk met al dat mannenvlees in studieuze bal-

verpakking. Op de dansvloer daarentegen, is het leeg. Om 0:04 nog, maar na gestadig afwachten is dat om 00:36 nog steeds het geval.

Dan naar de knuffelhoek. Aldaar een droeverig blondine, die zich omsingeld weet door twee heren en kennelijk mag je met roze pumps niet aan het gesprek deelnemen.

(Ik heb zo'n droeverig gevoel, waar ik de woorden niet voor weet. Ik kan niet zeggen wat het is of hoe het heet¹ ..qed)

In de hoek van de knuffelruimte staan twee fruitautomaten met het al ruim 9 jaar minder handige opschrift 2000. Club 2000, om foutloos te citeren. Over club gesproken, de vierkwartsmaat is nu al zo'n 2 minuut 53 bezig om een zetje te krijgen van intro naar, uh, dat het ergens naar begint te klinken (hoe noem je zoiets). Dus in de tijd die de Malle Bimbo's nodig hebben om hun jeugd van zich af te schreeuwen – toen ze tienerhoer waren – boeken we hier hoogstens minimale vooruitgang. Over vooruitgang gesproken, de lampen aan het plafond zijn geïntegreerd met de sprinkler. Of zijn er danig op geïnspireerd. Lichtbak, samendrommende manmensen, roestvrij staal en sprinkler: al met al een soort copyshop-backoffice look-and-feel.

Ik heb met twee gezellige modellekes nog wat poëzie-album grapjes uitgewisseld, maar dit was toch niet de doorsnee bezoeker en

1 Om Kinderen voor kinderen te citeren.

bijzonder vlot waren ze ook weer vertrokken ook. Al kun je ook niet een hele avond bezig zijn met tiptaptop de inkt is bijna op, dus er had toch iets moeten gebeuren.

Dansvloer zonder dansen. Mannen, met bundels spieren, aan de cola (light) zonder versieren. Dat is het hem, het hip-zijn als way-of life lijkt zich wat al te veel toe te spitsen op *zijn*, en niet op doen. Het is doel, in plaats van middel. Waardoor het funktieloos wordt; als een figurant die de set kwijt is, verdwaald. Is hier iemand! Hallo?

Als een stylist, maar zonder fotograaf in de buurt. Als Vanessa Paradis, van de vorige pagina niet poseerde, zou het toch een volkomen kolderieke outfit zijn. Geef toe. En dan nog zou ik zeggen: dat heeft zo'n meisje toch niet nodig.

Sommigen, *anderen*, kunnen in een Sloggi-slip nog een verontrustende dosis sex uitstralen.

Model: Isabelle Boemeke

